

REVOLYSIJA
və
QULTURA

№ 1

BU NÖMRƏMİZDƏ

DƏRÇ EDİLMİŞ:

	Səhifə
Azərbaycan əşqları — Lenin	1
M. K. Ələkbərli — Sabir	2
A. Siihiət — Sabirin tərcüməji haqq	13
S. Şamilov — Bəylik şair və revolyusion satirik	16
M. Ə. Sabir — Tazijanelər	22
» » — Qəm jəmə	25
» » — Şamax	25
» » — Sijahətimdən bir nəbzə	26
» » — Ocaq	26
» » — Fizulluq	72
Jaramaz — Ana nəsihəti	27
Qoçabəy — Əş'ar	27
— — — Sabirin jeni tapılmış məktubu	24
— — — Hop-hop namənin 1-ci cəryənin müqəddəməsi	28
— — — Sabirin xəstəliyi haqqında məqalənin «Molla Nəsrəddin» jurnalının etdiyi müəzakirəsi	28
M. Məsiq — Şen təflər	29
Ç. Xəndan — Sabir	32
J. Şirvan — Sabirin vətəni	33
Əb. Sadiq — Sabirin ailəsi	37
Ismail Həqiqi — Bir xatirə	39
H. Nəzərli — Sabir	41
Rzaqulu Nəcəfov — Sabir və İran revolyusionçuları	53
Əziz Şərif — Sabir və «Molla Nəsrəddin»	57

Baş Mətbuat Müdiriyyəti Mükəkkim № 189, Triaç ulcu, Şirvan № 25, İstehsalat vətəniş 13/1-37. Cəpə imzələməs 10/11-37. Cəpə işi № 9. Kağız formatı 62/94%. Azərneş № 7. Azərneş mənbəsində vətəniş 26-1ar adəna «Kıvan Sarafat», Bəki, Əli Bəyramov kıyəsli.

Təxərrəfat: M. Məmmədov

Səhifə	Səhifə	Səhifə	Səhifə	Səhifə	Səhifə	Səhifə	Səhifə
26	27	34	63	64	68	251229	251229
1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə
1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə
1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə
1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə
1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə
1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə
1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə
1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə	1-8 bəndə

NƏZƏRƏ CƏRPAN SƏNVLƏRƏ DİZƏLİŞ

Azərbaycan Sovet Jazbəylər İttifaqının alyəq nəzəri, vədii ədəbiyyat, inçə sənət və tənqid jurnalı

ONCYIL BUNDAN ƏVVƏL PROLETAR REVOLYSIYASƏ DAHISI, DYNJA ƏMƏKCİLƏRİNİN RƏH-BƏR VƏ MYƏLLİMİ VLADİMİR İLİC LENİN ÖLMÜŞDÜR. LENİNİN VƏSIYYƏTLƏRİNİN HƏJATƏ KECİRLMƏSİ ÖLKƏMİZDƏ SOSIALİZMİN QALIBIYYƏTİNİ TƏMİN ETMİŞDİR. LENİNİN İŞİ BYTYN DYNJADA QALIB GƏLƏCƏKDİR.

LENİN

(Azərbaycan əsəqlərənən Lenin haqqında jazdəqlarə seirlərdən)

Əzəl başdan joldaş Lenin jazdə fərman qırtmızyə Xəstə yeyn səfa buldu dərdə dərmən qırtmızyə Əlbir oldu fəhlə, kəndli başda qəmmunist firqəsi Qaldırdıqlar al bajraq oldu ə'an qırtmızyə.

Abdullahım nəzmə cəkdi vəst elədi dilində Qəzəl ordu jyz jaşasın leninizm jolunda. Arzım budur bu inqilab doqsun Sərqin elində Azad olsun o məzlumlar, olsun çahan qırtmızyə.

S. Abdulla

Bu jolda coq joldaş cəkildi dara,
Lenin rəhbər oldu, elədi cara.
Sura cümhuriyyətin etdi aşkara.
Aralarda qili-qallar ojnadı.

Qətyryldy qəzəb, boşlandıqlar darlar,
Verildi kəndliyə çəm olan jerlər.
Jaşasın şuralar, həmi rəhbərlər.
Boş qalan butaqlar, dallar ojnadı.
Şair Vəli

Məzlum millətləri azad əjlədin.
Qojdun bu çahanda nişana, Lenin!
Jeni jaşasın içad əjlədin,
Verdin əski gınyı tufana, Lenin!

Qıynca kibi coq-coq məktəb acıldı.
Sərraflar bulundu, gevhər seçildi.
Qəm, qıysə əskildi, nəşə sacıldı
Əvvəllər aqlajan insana, Lenin!
Aşba Səldər

Sagirdin Stalin joldaş
Qurubdur dəvrənə gözəl.
Əmr verir, tədbir görür
Qurur bu dınyanı gözəl.
Qanunu, qət'naməsi,
Hər həkmy, fərman gözəl.
Anasız tək doqubdur
Bir belə insan gözəl.
Şuraların baqçasında
Dönyəbdür bir gylə, Lenin.

Aşba Əli

Lenin vajraqı ilə biz Oqtjabr revolysiyası uqrunda araqılan myvağəzələrdə qalib cərdıq.

Lenin vajraqı ilə biz sosializm quruluşu jolundakı myvağəzələrdə qət'i myvəffəqijjətlərə catdıq.

Bu vajraq ilə də biz bytyn dınyada proletar revolysiyasının qələvəsinə cataşaqızy.

JAŞASIN LENİNİZM

I. STALIN.

SABİR

«...Bu, qapitalist ölkələrində milyonlarla namuslu adamın həsrətini cəkdijə və cəkməkdə olduğu şeşin SSRİ-də artıq həyata keçirildijinə şəhadət edən bir dokument olaçaqlar. (Gurultulu alqışlar.) (Stalin. Yumun İttifaq VIII Fövqə'ada Sovetler Qurultajında etdij məruzədə.)

Sosialist realizminin ayrılmaz bir hissəsi olan revolyusion romantizmin nə olduğunu bilməyənler «fajdals xylja»nın nədən ibarət olduğunu təsəvvür edə bilməzlər. Bu, jaradəcə yeyin o qədar lazımlı bir şejdır ki, zətan onsuz haqiqi jaradəcəliq ola bilməz. Lenin «ən ciddi elim yeyin də fantaziyanın rolunu inkar etmək olmaz»¹ deyərk, diqqətləri Pisarevin «iş yeyin təkən olan fajdals xylja ilə boş xylja-pərəstlik haqqında» olan fikrinə qəlb etdirir. Lenin başqa bir jerdə, daha doğrusu «Nə etməli» adlı əsərində bir daha bu məsələ yzərinə qayıdaraq, «xijal bəsləmək görək» deyə, Pisarevin fikrini göstərən bir sitatə alır:

«Nifaq var, nifaq var. Mənim xijaləm hadisələrini təbii gedişini ötyb keçə də bilər, jainki, bəsybytin kənar jol tutaraq, hadisələrin hec bir təbii gediş hec bir zaman vaxta bilməyən səmtə də gedə bilər. Birinci təqdirdə xijal hec bir zifan verməyir; o hətta əmkəci adamın energiasına jərdəm edib qyvvatlandırır bilər... Bu çyr xijal-larda işci qyvvasını pozğunlaşdırən, jainki illic edən hec bir şey joqdur. Hətta tamamilə əksinə. Əgər insan belə xijal etmək istə'dəyindən bəsybytin məhrum olsajdı, əgər o hərdən bir qəba-qə qəmcəqə və əlinin altında jenicə əmələ gəlməyə başlayan jaradəcəlişyn bytov və tamamlas-mış mənzərəsini xijal gəzy ilə sejr etməyi bacarmasajdı, o zaman bilməyirəm—insan inçə-sənət, elim və praktik həjat sahəsində genis və cənjerən işləri başlamaqqa və axıra vadarırmaqqa nə kibi təhrük edici bir səbəb vadar edə bilirdi...»

Nihajət Lenin özündən ilavə edir:

«İştə bu çyr xijallardan, təəssyfi ki, bizim hə-rəkətimizdə coq azdır. Bunun da taqsyrə hə-mədən artıq, öz əjəliyəq ilə, «qonqret»-ə «ja-qvnlıq ilə» loqalanan leqal tənqid və qejri-le-qal «qıjruqculuq» nymajəndələrinin bojnuna dy-syr»².

Əlməz sənətkarlar hər zaman belə bir «fajdals fantaziya» qarılıb kecmisi əjrənib, hazıra əsas-lanib, gələcəyi görənələr və tərənnym edənləridir. Jal-nəz hazrə gəryb onun adı fotosunu sığaranlar, qorjə edənələr belə bir məhdudijjətdən qurtulmajan-lar, hadisəyə «nejtral» janaşanlar jaradəcə adını daşmağa ləjjij dejidirlər.

Qoncarovun fikrinçə «sənət ələmində əqlin fan-taziya ilə itifaq olmalısdır». Başqa bir jerdə də iqr-ər edir ki, «məən hər şejdən artıq fantaziya ilə ja-şadım və jazdım—bunsuz qələmim, qyvvasi az və tə'sirsiz olur».

Ona görə də Sabir haqqında, jalnəz gərdyijynü tənqid edəndir deyjən olarsa, Sabiri hecə sığaraça-qvnlı əvvəldən anlasın; bu, məntiqi cəhətdə doq-ru dejidir, çünki zəmanəsindən razı olmajan Sabir

söz joq ki, onun daqvlımasın arzı edir. Daqylan xərabələr yzərində də bir «bəjəqs» olmaq joq, jə-ni dynja gərmək istəyir. Bu iddianə Sabirin bytyn jaradəcəliqə isbat etdij kibi, bu məsələyə həsr olun-muş əjir-əjir parcalar da vardır. O, Puşkinlə bir-likdə «xyljalər! xyljalər!! Nərədə sizin sirinlijiniz» deyə, jazır ki:

«Əqəb kəssi-niqəb etməzni jarim ruji-zibadə? Zjialəndərməz əfaqı fruqı-aləm aradən Nə vaqt ol sybhi-safim əjirələr baş lejli-jəldadən «Jolunda min həqiqət verdijim bir şanlı rə'jadən Qalan pişanijə öymrydə bir nabud kovkəbdir».

Qismən sentimental olan jaradəcəlar, objeqtiv varlıqların qanunlarına gərəq syurlu, gərəksə «öz y bilmədən» bilis jətmək qəbilijjətinə malikdirlər. Onlar hər şejdən əvvəl təbiətin joq, birinci novbədə cəmijijətin, ictimai myhitin ona verdij ictimai sifaris nəticəsində, belə bir objeqtiv tərsyərəqlən tə'siri al-tında qəlbində olanlar qələm vasitəsilə kaqəza kə-curyrlər. Bu sifarisləri jərinə jətinərən bilis, istə'də-ly və fantaziyası bir-birinə qarşıaraq inkişaf edir və ədəbi məhsul kibi ortaja sığır.

Təbiət e'tibarə ilə elmə «xor gözlə» baqan jarad-əcəlar «nə yeyin jazıram» sualına da gərynyşy e'tibarə ilə «qəoistəsinə» cavab verirlər. Məsələn onlardan bir necəsi: Puşkin jaradəcəliyində «nəjlin-sə təsnəsi olan ruhun mybbəm dilijini» gəryrdy.

Cajqovski deyr ki:

«Jaqşyım, jamanım jazıram, ançaq bir şey sybbəzdir: məən icərimdə olan qarşəynəna du-rullmajacaq bir təhrikin nəticəsində jazıram, məən musiqi dilində danşyram, çünki demək yeyin məndə hər zaman bir şey vardır».

Bethoven «nə yeyin jazıram» sualına belə cavab verir: «qəlbə də olan mejdana sığarılmalısdır, onun yeyin də jazıram».

Sabir isə bu suala sadəcə, şairəm deyə cavab verir, ançaq neçə şair:

«Şairəm çünki vəzifəm budur əş'ar jazım; Gərdyijym nişky-bədi ejləjim izhar jazım; Gyny parlaq, gynzyy aq, gəcəni tar jazım... Bədi bəd, əjrim əjri, dyzy hamyar jazım». və i.ə.

Bojyk proletar jazbəsə Qorki məsələyə daha jaqlın gələrk belə cavab verir: «jorucu joqsul hə-jətin yzərinə olan təzlijə nəticəsində məndə o qə-dər coq təəssyrat jarənməşdir ki, jazmağa bilməz-dim».

Biz burada ictimai myhitin tə'sirini acıq-acıq-ə-ə-na gəryryk. Jaradəcəların xysusijijəti bir də bunun-la izah olunur ki, bu «təəssyrat» nəticəsində onlar jazmağa bilməjirlər. Misalə nə qədər elmi olmasa da İhsen məktublarının birində zərifənə bir surət-də qəjd edir ki: «qarşəmdə, staqənəm icarisində bir əqrəb vard». O capalarjir, gətdikçə boqulmaqqa baş-lajırdı. Məən onu diqqətlə sejr edirdim, nişajət.

¹ Lenin, Əsərləri XII cild, səh. 339 (rusça).

² Lenin, Əsərləri, IV cild, səh. 492—493.

³ Son iki misra' Cəvdətdindir. Sabir onu təxmis etmişdir.

